

(Címer)

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA

Gf.III.30.153/2018/5. szám

A Szegedi Ítéltábla Az Ügyész (**eljáró ügyészi szerv neve, székhelye**) szám alatti székhelyű felperes által – a Juhász és Csvila Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Juhász János ügyvéd) által képviselt **alperes neve, alperes székhelye** szám alatti székhelyű alperes ellen általános szerződési feltételek tisztességtelenségének megállapítása iránti perében a Szegedi Törvényszék 2018. március 7. napján kelt 13.P.22.221/2017/7. sorszámú ítélete ellen a felperes által 8. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban – tárgyaláson kívül – meghozta a következő

Í T É L E T E T:

Az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, megfellebbezett rendelkezéseit részben megváltoztatja és az alperesnek járó elsőfokú elsőfokú eljárási költség megfizetésére a magyar államot kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a Magyar Államot, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesnek 10.000,- (azaz Tízezer) forint másodfokú eljárási költséget.

A le nem rótt 15.000,- (azaz Tizenötezer) forint fellebbezési eljárási illeték az állam terhén marad.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S

Az ítéltábla az alábbi tényállást állapította meg.

Az alperes termékek eladására távértékesítési rendszert, ún. internetes webáruházat működtet (**weboldal neve**) névvel. A fogyasztók az alperesi társaság által megvételre kínált termékeket megrendeléssel vásárolhatják meg. Az alperes és a fogyasztó közötti szerződéses jogviszony tartalmát az alperes által készített és internetes honlapján Üzletszabályzat/ÁSZF menüpont alatt közzétett általános szerződési feltételek tartalmazzák, melyeket az alperes 2013. év óta használ.

A felperes 2017. október 24. napján kelt levelével felhívta az alperest, hogy az általa alkalmazott általános szerződési feltételeket küldje meg a részére, továbbá nyilatkozzon arról, hogy azt mióta használja és termékeit milyen személyi körben értékesíti.

Az alperes 2017. november 10. napján nyilatkozott a felperesnek akként, hogy levele mellékleteként csatolt általános szerződési feltételeket 2013. év óta használja, valamint megtette nyilatkozatát annak alkalmazására és személyi körére vonatkozóan is.

Az alperes a felperes keresetlevelének kézhezvételét (2018. január 9.) követően – az abban foglaltakat elismerve – a kifogásolt általános szerződéses feltételek pontjait módosította, és azt honlapján közzétette (2018. január 15.).

A felperes 2017. december 21. napján előterjesztett keresetében kérte, a bíróság állapítsa meg az alperes által készített és alkalmazott általános szerződési feltételek közül a Bevezető rendelkezések 1) pont utolsó mondata, az ÁSZF Regisztráció, elfelejtett jelszó második mondata, az ÁSZF Bevezető rendelkezések 1) pontjának utolsó fordulata, az ÁSZF Bevezető rendelkezések 8., 2. pontja, az ÁSZF Jogkikötés utolsó mondata, valamint az ÁSZF Vásárlástól való elállás jogáról rendelkező pontjának 1-3. és 5. pontjai érvénytelenségét, mert azok tisztességtelen szerződési kikötések, így az annak alkalmazójával szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal érvénytelenek azzal, hogy az érvénytelenség megállapítása nem érinti azokat a szerződéseket, amelyeket a megtámadásig már teljesítettek. Kérte az alperes kötelezését arra is, hogy saját költségén tegye közzé a bíróság által megfogalmazott közlemény szövegét.

Az alperes az első tárgyalást megelőzően 2018. január 22., majd 2018. március 2. napján írásbeli ellenkérelmet terjesztett elő.

A 2018. január 22-i ellenkérelmében előadta, hogy a felperes 2017. október 24-i levelére küldött 2017. november 10. napján kelt leveléhez csatolta a 2013. év óta használt általános szerződési feltételeket, nyilatkozott arról, hogy általános szerződési feltételeit 2013. év óta használja és termékeit magánszemélyeknek, illetve vállalkozásoknak értékesíti. Ezt követően a felperestől újabb megkeresés nem érkezett, az általános szerződési feltételek módosításának szükségességét nem jelezte. Ezért a perre okot nem adott, mert a felperessel együttműködő magatartást tanúsított volna abban az esetben, ha a felperes megkísérelte volna az ügy peren kívüli elintézését. A keresetlevél kézhezvételét követően általános szerződési feltételeit módosította és a hatályos változatot honlapján közzétette. Mellékelten csatolta a módosított általános szerződési feltételeket. A fentiekre tekintettel a kereset elutasítását és a Pp. 80. § (1) bekezdésére hivatkozva a felperes perköltségben történő marasztalását kérte.

2018. március 2. napján 6. sorszám alatt előterjesztett érdemi nyilatkozatában a keresetben foglaltakat elismerte, kérte, hogy a bíróság a Ptk. 6:105. § (2) bekezdése alapján a tisztességtelen általános szerződési feltételek érvénytelenségét a vele szerződő valamennyi félre kiterjedő hatállyal állapítsa meg és kérte, hogy a szerződési feltétel tisztességtelenségének megállapítására való közlemény honlapján való közzétételét a bíróság rendelje el. A perköltség viselése körében hivatkozott a Pp. 80. § (1) bekezdésére, azzal kapcsolatban arra, hogy az abban foglalt feltételek fennállanak, mert a perre okot nem adott és a felperes követelését az első tárgyalást megelőzően elismerte, ezért a felperes marasztalását kérte költségeiben.

Az elsőfokú bíróság ítéletében a kereseti kérelemnek megfelelően megállapította az alperes által készített és alkalmazott általános szerződési feltételek keresetben megjelölt pontjainak és kikötéseinek érvénytelenségét valamennyi félre kiterjedő hatállyal az ítélet jogerőre emelkedéséig még nem teljesített szerződések tekintetében. Ítélete részletes indokolását a Pp. 221. § (1) bekezdés b) pontjára hivatkozással azért mellőzte, mert az alperes elismerte, hogy az általa alkalmazott szerződési feltételek a hatályos jogszabályi rendelkezéseknek nem feleltek meg. Kötelezte a felperest az alperes részére 10.000,- forint perköltség fizetésére, valamint a felperes illetékmentessége folytán le nem rótt 36.000,- forint illetéket 3.600,- Ft-ra mérsékelte, melyet az állam visel.

A perköltséget illetően rögzítette, nem volt vitás, hogy a felperes a keresetlevél bírósághoz történő benyújtását megelőzően az alperest az általános szerződési feltételek jogszabályoknak megfelelő módosítására nem hívta fel, tájékoztatás kérése kizárólag arra irányult, hogy mikortól alkalmazzák az általános szerződést feltételt és milyen személyi körben. Az is egyértelmű, az alperes a per első tárgyalását megelőzően, a keresetlevél kézhezvételét követően az általános szerződési feltételeket a keresetben foglaltaknak megfelelően módosította. Ennek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alperes minden tőle telhetőt megtett a per elkerülése érdekében, a keresetet azt megelőzően

teljesítette, hogy a per első érdemi tárgyalására sor került volna, a felperes által felhozott indokokat a szerződési feltételek tisztességtelensége körében nem vitatta. Ugyanakkor a felperes részéről kizárólag adatközlés kérésére került sor a per megindítását megelőzően, nem hívta fel alperest az általános szerződési feltételek pert megelőző módosítására, azaz a per elhárítása érdekében intézkedést nem tett. Mindezekből megállapítható, hogy az alperes a perre okot nem adott, a felperes által keresettel elérni kívánt cél perindítás nélkül is elérhető lett volna, ezért a perköltség megfizetésére a felperest kötelezte, mely az alperesnek a képviselőjével kapcsolatban felmerült ügyvédi munkadíj összegéből áll (Pp. 80. § (1) bekezdés, BH 1998.427., 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja).

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében a felperes annak a perköltség viselésére vonatkozó rendelkezése megváltoztatását kérte akként, hogy az ítélet tábla a le nem rótt illeték megfizetésére alperest kötelezze, a 10.000,- forint perköltség viselésére kötelező rendelkezést pedig mellőzze, mert az elsőfokú ítélet a perköltségre vonatkozó rendelkezései törvénysértőek, és megalapozatlanok. Utalt a Pp. 75. § (1) és a 78. § (1) bekezdésére, valamint 80. §, 83. §-aira és arra, hogy a Pp. a pernyertes fél marasztalására egy esetben ad lehetőséget, akkor, ha az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri. Ebben az esetben pernyertessége ellenére az alperes költségeiben a felperest kell marasztalni.

Az a feltétel, hogy az alperes a perre okot nem adott, – az elsőfokú bíróság álláspontjával ellentétben – nem állapítható meg. Közérdekvédelmi feladatai ellátása során **az ügyész** speciális jogalanyiságából következően perbeli részvételét csak részben határozzák meg az általános perjogi szabályok, részben speciális rendelkezések érvényesülnek. **az ügyészség** közérdekvédelmi funkciója elhatárolandó az igény állapotába került alanyi magánjog érvényesítésétől, amelyben **az ügyész** nem saját jogát viszi perbe, hanem a köz érdekében jár el jellemzően olyan jogviszonyokban amelyeknek nem alanya. Perbeli részvételére egyfelől vonatkoznak az általános szabályok (Ptk., Pp.), azonban fellépésére speciális jogszabályi rendelkezések irányadók (**az ügyészségről** szóló 2011. évi CLXIII. törvény (Ütv.). **az ügyészség** közérdekvédelmi feladatairól szóló 3/2012. (I.6.) LÜ. utasítás lehetővé teszi, ha az eljárás célját nem veszélyezteti, **az ügyész** a perelőkészítés keretében az ellenérdekű felekkel egyeztessen és akár a per elkerülése érdekében is tájékoztathassa eljárásindítási szándékáról. A keresetindítást megelőzően az ellenérdekű felet fel lehet hívni az önkéntes teljesítésre annak közlésével, hogy **az ügyész** egyéb jogköre esetleges gyakorlásának nem akadály. Ez a perelőkészítő cselekmény a perre készülő fél kísérlete arra, hogy a bírósági utat mellőze, rendezze a jogvitát. Ez a jogintézmény azonban nem azonos az Ütv. 26. § (2) bekezdése szerinti felhívással, mert az **az ügyész** jogszabályban meghatározott joga, egyes esetekben kötelessége, és elsődleges célja a törvényességi ellenőrzési jogkörében az ellenőrzés hatáskörébe eső aktus, vagy szervezet törvényességének (törvényes működésének) kikényszerítése. Ezzel szemben **az ügyészi** perelhárító intézkedés, amely nem az Ütv.-n, hanem **az ügyészre** és nem a félre irányadó belső szabályokon alapul, **az ügyész** számára csupán lehetőség, de nem kötelezettség. Alkalmazásáról **az ügyész** az ügy tárgyának, jellegének, az észlelt törvénysértés súlyosságának és különösen kiküszöbölhetőségének megítélését követően hoz döntést annak mérlegelése mellett, hogy annak alkalmazása az eljárás céljával összhangban áll-e. Az általános szerződési feltétel érvénytelenségének megállapítása iránti perben **az ügyész** külön törvényi felhatalmazás alapján indít közérdekű pert. A Pp. 121/A. § (1) bekezdéséhez hasonló **az ügyész** perelhárító intézkedéséhez, azonban nem azonos a felek egyeztetési kötelezettségével. **az ügyész** nem saját jogvitáját, hanem más, a közösség jogát érvényesíti akkor, ha a jogérvényesítés a perelhárító intézkedés eredményeként sikeresen elérhető, másrészt annak alkalmazása szemben a Pp. rendelkezésével **az ügyész** számára nem kötelezettség, hanem jog. A perelhárító ügyészi intézkedés, mint a Pp. 121/A. §-a szerinti kötelezettség azért sem áll fenn, mert a Pp. 396. § (2) bekezdéséből következően az **az ügyészségre**, mint költségvetési szervre és kizárólag a gazdálkodó

tevékenységével összefüggő polgárjogi kapcsolataira alkalmazandó. Vizsgált esetben **az ügyész** költségvetési szervnek nem minősül. Az alperes a perre okot adott azzal, hogy általános szerződési feltételei számos érvénytelen rendelkezést tartalmaztak, ezért ezen konjunktív törvényi feltétel nem áll fenn.

A Pp. 80. § (1) bekezdés alkalmazhatóságának másik feltétele az, hogy az alperes a követelést rögtön elismerje. Az alperes 2018. január 22. napján kelt érdemi ellenkérelme kétséget kizáró módon igazolja, hogy ez a feltétel sem valósult meg, mert abban a kereset elutasítását és a felperes perköltségben történő marasztalását kérte. Tény, hogy az ellenkérelem indokolása lényegében a költségekben való marasztalásra irányuló kérelmet és annak magyarázatát tartalmazta, valamint, hogy mit tett alperes az általános szerződési feltételek módosítása érdekében, azonban ezzel egy időben kifejezett kérelmet fogalmazott meg a kereset elutasítására is. Ez a jogszabályhely szerinti azonnali elismerésnek nem tekinthető. A bírói gyakorlat szerint az azonnali elismerés az alperes részéről minden más nyilatkozatot megelőzően, szóban vagy írásban, illetve fenntartás nélkül tényleges teljesítéssel történjen meg. Az elismerésnek azonnalinak és feltétel nélkülinek kell lennie. Ilyen jelen eljárásban nem történt, ezért ez a feltétel nem valósult meg.

Az elsőfokú bíróság döntése ellentétes a jogszabályokkal az alábbiak miatt is.

A bíróság perköltségre kötelező határozata a peres felek között magánjogi jogviszonyt hoz létre. A perben, mint a jog bíróság előtti érvényesítésével szükségképpen felmerülő kiadás, azaz a perköltség főszabályként tulajdonképpen nem más, mint a polgári joghoz jutás önkéntes teljesítés körén kívül eső költsége. Az érvényesített polgárjogi igény járulékos eleme a perköltség, amely főszabályként osztja az alapul fekvő magánjogi követelés sorsát. **Az ügyész** a polgári perben a törvényesség biztosítása érdekében jár el, pernyertesség esetén nem jogosult költségei megtérítésére, sem pervesztesség esetén a pénzügyi helytállásra sem. Ennek oka, hogy **az ügyész**, mint absztrakt jogalany, nem saját követelését érvényesíti, hanem a köz érdekében jár el. Pernyertesség esetén nem válik jogosulttá, vesztessége esetén kötelezetté, mert közte és az alperes között polgári jogviszony nincs. Mindebből következően a perköltség viselésére **az ügyész** nem kötelezhető. Ezért rendelkezik úgy a Pp., hogy ügyészi pernyertesség esetén az ellenérdekű fél, pervesztesség esetén pedig az állam viseli a költséget. Ebből következően a perköltség viselés megosztása **az ügyész** esetén jogszabályellenes, mert a vonatkozó jogszabályok sem nyertesség, sem vesztesség esetére nem teszik lehetővé a perköltség elsőfokú ítéletben írt módon történő viseléséről történő rendelkezést, még akkor sem, ha a Pp. 80. § (1) bekezdés feltételei fennállnának.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

Előadta, a felperes 2017. október 24-én kelt levelével kereste meg azzal, küldje meg részére általános szerződési feltételeit és nyilatkozzon, azokat mióta, milyen személyi körben használja. Erre 2017. november 10. napján kelt levelét küldte meg, és csatolta a 2013. év óta használt általános szerződési feltételeket. Ezt követően felperestől újabb megkeresés nem érkezett, egyeztetést az ügyben nem kezdeményezett, a következő küldemény a keresetlevél és az idézés volt. Hangsúlyozta, jelen perben a felperes részéről elmaradt a felhívás arra, hogy a megjelölt jogszabályi előírásoknak megfelelően módosítsa az általános szerződési feltételeit. Ezért a perre okot nem adott, mert a felperessel együttműködő magatartást tanúsított volna abban az esetben is, ha megkísérelte volna az ügy peren kívüli elintézését. Ezt igazolja, hogy a keresetlevél átvételekor az abban foglaltakat az általános szerződési feltételein átvezette, és a 2018. január 15-i hatállyal módosított új általános szerződési feltételeket az elsőfokú eljárásban 2018. január 22-i beadványához csatolta. Ebben rögzítette továbbá, hogy a felperes nem kereste meg módosítás végett, azonban a keresetlevél átvételét követően, azzal egyetértve haladéktalanul intézkedett a módosítás iránt, és ezért kérte a Pp. 80. § (1) bekezdésének alkalmazását. Az első tárgyalást megelőzően, 2018. március 1. napján kifejezetten nyilatkozott, hogy a keresetben foglaltakat elismeri. Az alperes elismerő nyilatkozatának legkésőbb az első tárgyaláson kell elhangoznia, szemben a felperes állításával. Első

tárgyalás pedig az a tárgyalás, melyre a bíróság a feleket a keresetlevél kézbesítésével együtt szabályszerűen megidézte, a tárgyalást megtartotta vagy megtartásának helye volt. Elismerése minden kétséget kizáróan ezért megállapítható.

A fellebbezés **részben alapos**.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének a perköltséggel kapcsolatos rendelkezését támadta, ezért az ítéletábrla – a fellebbezés korlátaira tekintettel – az elsőfokú bíróság ítéletének csak ezen részét vizsgálta felül.

A Pp. 80. § (1) bekezdése szerint ha az alperes a perre okot nem adott és a követelést az első tárgyaláson azonnal elismeri, az alperes költségében a felperest kell marasztalni.

Ez a rendelkezés a perköltségviselés általános szabálya alóli kivétel. Ilyen sajátos eset az, amikor az alperes a perre okot nem ad, valamint az, amikor a fél a saját hibájából, feleslegesen okozott költséget. A kivételes szabály célja annak előmozdítása, hogy a jogosult által felszólított kötelezett – aki nem vitatja a vele szemben támasztott követelést – önként teljesítsen, illetve semmi olyat ne tegyen, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik.

Helyesen fejtette ki az elsőfokú bíróság azt, hogy a Pp. 80. § (1) bekezdésében foglalt szabály alkalmazásának két, együttesen megkövetelt feltétele van: egyrészt az, hogy az alperes a perre okot nem adott, másrészt hogy az első tárgyaláson azonnal elismerte a felperes követelését. Azt a tényt, hogy az alperes mely esetekben szolgáltat okot a perre, a bíróságnak az eset összes körülményének gondos mérlegelésével kell megállapítania. Ezeknek a körülményeknek a vizsgálatánál lényeges, hogy a felperesnek is mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy igényét az alperessel szemben akár a pert megelőzően, akár a per megindításakor hitelt érdemlően megalapozza (Legfelsőbb Bíróság P.törv.I.20.697/1967.). Ha a per megindítása előtt az igénye megalapozásához szükséges bizonyítékokat nem tárja fel az alperes előtt, az alperes terhére nem állapítható meg költség, ha később azonnal, ahogy a bizonyítékot megismerte, a felperes követelését elismerő nyilatkozatot tesz (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.23.101/1996., BH1998. 427.). A bírósági gyakorlat szerint az alperes akkor nem ad okot a perre, ha egyfelől semmi olyat nem tesz, aminek nyomán a perindítás szükségessé válik, másfelől mindent megtesz annak érdekében, hogy a felek közötti vita a polgári per igénybevétele nélkül elintézhetővé váljék (hasonlóan: BH2005. 27.). A felperest terheli ugyanakkor az a kötelezettség, hogy érvényesíteni kívánt jogát és az annak alapjául szolgáló tényeket hitelt érdemlően igazolja, mert jogelismerő nyilatkozat csak így várható el.

Téves az a felperesi hivatkozás, hogy tekintetben **az ügyész** perbeli eljárása más megítélés alá esne, mint a felperesi pozícióban lévő egyéb jogosult.

Az ügyészség a közérdek védelme érdekében közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki betartsa a törvényeket. **az ügyész** elsősorban az igazságszolgáltatás közreműködőjeként, törvényben biztosított perindítási, fellépési jogával gyakorolja közjogi hatáskörét. **az ügyészség** a közérdek fokozott érvényesítését, ennek részeként a jogvédelmet tekinti meghatározó sajátosságának. **Az ügyész** közérdekvédelmi feladatainak ellátásához szükséges jogi eszközöket tartalmazza az Ütv., illetve **az ügyészi** utasítás (Ütv. indokolás).

A Pp. 9. § (4) bekezdése szerint **az ügyész** a perben a fél jogait gyakorolja. Ezzel összhangban fejt ki az Ütv. 27. § (2) bekezdése is, hogy **az ügyészt** abban a peres vagy nemperes eljárásban, amelyet törvény alapján indít vagy ellene indítanak, a féllel azonos jogok illetik meg.

Ez azt jelenti, hogy fellépése esetén **az ügyésznek** is mindent meg kell tennie annak érdekében, hogy igényét az alperessel szemben akár a pert megelőzően, akár a per megindításakor hitelt érdemlően megalapozza, vagyis az ehhez szükséges bizonyítékokat feltárja előtte. Az érvényesíteni

kívánt jog és az annak alapjául szolgáló tények hitelt érdemlő igazolása a Pp.-ből fakadó kötelezettség, a bíróság előtti jogérvényesítéshez köthető. A perbeli igényérvényesítés szempontjából emiatt irreleváns, hogy **az ügyész** törvényességi eljárás keretében vagy peres úton jár el, de az is, hogy felperesi pozícióban **az ügyész** vagy más szerepel.

Az Ütv. 26. § (3) bekezdése előírja, azokban az ügyekben, amelyekben **az ügyész** fellép és az ellenérdekű fél a fellépésre okot adó körülményt saját maga is orvosolni tudja, **az ügyész** a fellépést megelőzően önkéntes teljesítésre történő felhívással élhet, indítványozva a törvénysértés megszüntetését. Az, hogy az Ütv. mindezeket lehetőségként szabályozza, visszavezethető az Alkotmánybíróság 1/1994. (I. 7.) AB határozatának megállapítására, nevezetesen, hogy a polgári eljárásban **az ügyész** általános perindítási, fellépési és jogorvoslati joga alkotmányellenes. Ezért határozza meg a lehetőség szintjén az Ütv. az AB határozat elvi indokainak figyelembevételével **az ügyész** peres és nemperes eljárásokban való részvételét, eljárását és csupán az eljárásbeli jogkörök terjedelmét illetően tesz megkülönböztetést a részvétel formái között.

Az ügyészség közérdekvédelmi feladatairól szóló 3/2012. (I. 6.) LÜ utasítás felperes által hivatkozott 36. § (2)-(4) bekezdései a perelhárító ügyészi intézkedések körében valóban lehetőségként szabályozzák, hogy **az ügyész** az ellenérdekű féllel egyeztessen és tájékoztassa eljárásindítási szándékáról, annak okairól, jogi indokairól abban az esetben, ha az eljárás célját ez nem veszélyezteti, és nem jár az eljárás kezdeményezési határidő elmulasztásával. Ennek során azonban ki kell derülnie, hogy az egyeztetés során elhangzottak, illetve a tájékoztatásban foglaltak **az ügyész** álláspontját tükrözik, amely az ellenérdekű félre nem kötelező. Ha az ügy jellege ezt indokolttá, illetve lehetővé teszi, a keresetindítást megelőzően az ellenérdekű felet fel lehet hívni az önkéntes teljesítésre annak közlésével, hogy teljesítése **az ügyész** egyéb jogköre esetleges gyakorlásának nem akadálya. Ez azonban a felperesi állásponttal szemben nem a Pp. szabályaitól elkülönülő ügyészi eljárási cselekmény, hanem azzal összhangban értékelhető és követendő. Vagyis a Pp. 9. § (4) bekezdésében meghatározott joggyakorlás együtt jár a felperesi pozícióban lévő joggyakorlás követelményével. **Az ügyész** esetében is, ha a fél jogait gyakorolja a perben, érvényt kell szerezni a jóhiszemű pervitel és a rendeltetésszerű joggyakorlás követelményének. Az Utasítás lényegében **az ügyész** jóhiszemű pervitelre vonatkozó előírásait nevesíti.

Jelen per szempontjából az eljárás célját nem veszélyeztette és nem járt volna az eljárás kezdeményezési határidő elmulasztásával az alperes felhívása és tájékoztatása. Az ügy jellege egyébként is indokolttá tette volna az alperes megkeresését, tekintettel arra, hogy azzal peren kívül, rövidebb határidő alatt a fogyasztók széles körének tudomására juthatott volna a jogszabályszerű általános szerződési feltétel, mely a perindítással lényegében elhúzódott. Így éppen **az ügyész** közérdekvédelmi tevékenységével lett volna összhangban az Utasítás 36. § (2)-(4) bekezdésének alkalmazása, hiszen a fogyasztók széles körét érintő, jogszabályszerű általános szerződési feltételek alkalmazása a fogyasztók érdeke. Azzal, hogy **az ügyész** az alperest nem tájékoztatta, hosszabb idő telt el a jogszabályoknak megfelelő üzletszabályzat közzétételéig, ezzel a fogyasztók általi megismeréséig.

Pusztán tehát abból, hogy az Utasítás lehetőségként és nem kötelezettségként határozza meg **az ügyészi** tájékoztatást, nem következik az, hogy elmaradása esetén a Pp. 80. § (1) bekezdése nem alkalmazható. Az, hogy az alperes érvénytelen rendelkezést alkalmazott az általános szerződési feltételek között, önmagában nem jelenti, hogy ezzel a perre okot adott. A Pp. 80. § (1) bekezdésében foglaltak alkalmazásának feltétele az, hogy a felperesi igényérvényesítés megismerését követően az alperes milyen magatartást tanúsít, azt elismeri-e. Márpedig a perbeli esetben az alperes – a kereset teljes tartalmának megismerését követően – módosította általános szerződési feltételeit még az első tárgyalást megelőzően, következésképpen – vélhetően eleget tett volna ennek peren kívül is.

Megjegyzzi az ítéletábra, a bíróság a felek kérelmeit, nyilatkozatait a Pp. 3. § (2) bekezdése értelmében nem alakszerű megjelölésük, hanem tartalmuk szerint veszi figyelembe, vagyis a 2018. január 22-i alperesi ellenkérelem miatt kérte a kereset elutasítását, mert korábban azzal, hogy a keresetnek megfelelően módosította általános szerződési feltételeit, már a keresetet elismerte. Ez pedig tartalmilag nem jelenti a kereset jogalapjának vitatását, ellenkérelme nem értelmezhető kereset elutasítására irányulónak, az tartalmában elismerést takar. Az alperes továbbá az első tárgyalást (2018. március 07.) megelőzően a keresetet kifejezetten el is ismerte (6. szám alatti beadvány, 2018. március 2.).

A fellebbezéssel ellentétben jelen másodfokú eljárásra – vagyis a perköltség viselésére – nem irányadó a Pp. 121/A. § (1) bekezdésében előírt egyeztetés. A Pp. 80. § (1) bekezdése viszont nem csak a gazdálkodó szervezetek egymás közötti jogvitáiban irányadó, melynek szempontjából a felperes – legyen az jogi személy vagy természetes személy – per előtti magatartása, a per elhárítása érdekében tett intézkedése meghatározó.

A jogorvoslati kérelem az illeték viselésére vonatkozó ítéleti rendelkezés ellen is irányult annak jogi okfejtése nélkül. Tekintettel arra, hogy a perköltség része az eljárási illeték (Pp. 75. § (1) bekezdés), és a Pp. 80. § (1) bekezdése alkalmazható a fent kifejtettek miatt, helytállóan rendelkezett az elsőfokú bíróság a mérsékelt elsőfokú eljárási illeték viseléséről.

Alapos volt ugyanakkor a fellebbezés a perköltség viselésére vonatkozóan. A Pp. 78. § (3) bekezdésének alkalmazásával, ha az ügyészt kellene a perköltség viselésére kötelezni, úgy annak megfizetésére az állam köteles.

A kifejtettekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintve, megfellebbezett rendelkezéseit a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és az alperesnek járó perköltség megfizetésére a Pp. 78. § (3) bekezdése alapján a Magyar Államot kötelezte.

A felperes fellebbezése csak kisebb részben vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) és (3) bekezdése alapján a Magyar Állam köteles az alperes másodfokú eljárásban felmerült, jogi képviselésével összefüggő arányos költségének viselésére, melynek mértékét az ítéletábra a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja, valamint (5) és (6) bekezdései alapján a kifejtett munkával arányosan, mérlegeléssel állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése és 14. §-a alapján az állam terhén marad.

Az ítéletábra a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Szeged, 2018. november 29.

Dr. Gaálné dr. Jobbágy Ildikó s.k.
a tanács elnöke

. Béri András s.k.
előadó bíró

Dr. Dobler László s.k.
táblabíró